

MINERA (1) *sb f*

e oraz a jasne.

sg *N* minera. ◊ [*G* minery. ◊ *A* minerę.]

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

lek. Prawdopodobnie szczególnego rodzaju jad – materia, czynna w guzach i wrzodach wenerycznych, przyspieszająca ich rozmiękanie, płynnienie: [pátrząc ná té ciálá/ ktoré fluxy w łobie máią/ że ie nie tám trzebá ráutowác, gdzie máteryą wpędziły/ ále owdzie fład ią pędzą. przeto? w minerę w minerę OczkoPrzymiot 584; rzućić fye do localia/ á onych okładánia/ minery o którą fye do tąd, że w wątrobie siedzi fwarzym zániedbawfzy. czego iefli niedosiężem/ iáko fkóra fye poprawi? OczkoPrzymiot 658, 415.]

Szeregi: »minera a jad«: Pomogą [cieplice] [...] ále ták iákoby fye minerá/ á iéy włafny iad/ włafnémi lékárftwy piérwéy wypędził Oczko [40]; [gdyż fámá oná [salsa] zewnątrz iad/ á minerę/ guzy czyniącą wyganiáiąc/ máteryą która do nich ciékłá y ciecze/ záhámuie y rofpędza OczkoPrzymiot 518].

[»materyja i minera«: gdyż nie tylko tego ták vpornégo [guza] co nie fám tu siedzi/ ále wewnątrz dodawáiącą mu nieprzébranie máteryą y minerę ma/ niegodzi fye draźnić OczkoPrzymiot 513.]

AKtt